

כל מאמצינו - להמתיק מעט לחייל בחזית ולעם בעורף...

עליות
העליות בשווקולד

רוטקס תמיד קרוב אליך גם בחזית.

נהנינו מן ההומאניות של המודעות הללו, ספגנו מתוכן את אהבת-העם והאדם. כה גדולה התפעלותנו מנופת-ה"צופים של הפירמות הנפלאות, עד שאנו מוכנים להקריב את עצמנו — למען, ולמען מוצריהן המובחרים.

רצינו להביע את רגשי תודתנו העמוקים והבלתי-נדלים לחברת "עליות" ה"עושה ימים כלילות להמתקת חיי הלוחמים.

אין מילים בפנינו להודות לחברת "רוטקס" האצילית על תרומתה "לכוח ה"שלוש" (6 טורים, עמוד ראשון).

צורות פרחים ונשיקות לבני "לוד" זיה" ולתחתוני "רוטקס" שליוו את חיילינו בחיים ובמוות. לנצח נזכרם (את התחתונים).

תמיד נקנה סנדלים של "פיזיו" — אריות התחבורה שהצליחו להגיע לסואץ ראשונים, ועוד ידם נטוייה.

וכמובן אהדה אינסופית לחברת קור קה"קולה על נסיונה הנואש להרים את מוראלנו הרעוע, בעזרת סיפורי לוחמים וכותרות סנסציוניות מן העיתונות ה"מילחמית.

החלטנו פה-אחד להודות לחברות הללו על מאמצייהן לעמוד ב"רוח הזמן", ולתרום כשי (על חשבוננו) מודעה אק"טואלית אשר תביע את תודתנו היסודית על מאמצייהן הבלתי-אנוכיים כל-כך. רק גסותנו הבהמית היא שגרמה לרעיון הנשגב של "אהבה מסחרית כנה", להפוך למודעה בוטה ומרגיזה. אנו מת-נצלים בנפש שפלה.

אגב, תמונת החייל התרוג, היא תמור נה של חלל מצרי שפורסמה בעיתון נות-חוף. שהרי לא היו הרואים ישראליים במלחמה הנוכחית.

היו רק דוגמנים יפיתואר במדי-זיית עם מוראל גבוה, ארומה בפה, שוקולאד ביד, ולבני "רוטקס" ריחניים בטוסיק.

מילחמה נקייה. היגינית. ברוח הזמן.

רגע

של הולנדית

הפעם נלמד 3 משפטים שימושיים ב"בואנו להולנד. אין צורך לומר אותם ב"הולנדית דווקא. ההולנדים מבינים גם אנגלית. אנא קראו את המשפטים וחזרו אחרינו בקול רם:

- 1) איי קאם פרום איזראל.
- 2) איי וונט טו ליב חיר.
- 3) הולנד איז איי פיספול פלייס — אנד איי אס סיק אנד טייער.

ממישנתו של מייסדו
אורי, אנרי, דבורה!

ד"ר זואריץ
(לאורי, כשנכנסה דבורה לחדר).

קווים לדמותה של הטלוויזיה

פעם, כשנפטר ראובן ברקת ז"ל, הכריזה הטלוויזיה שלנו על שלושה ימי צום ומספד מר.

אמרנו אז: אפשר לחשוב ש-לפחות בן-גוריון מת.

בשבת הלך דוד בן-גוריון לעו-למו. הטלוויזיה אמנם העלתה קווים לדמותו, אך מייד אח"כ העלתה קווים לדמותו של איי-רונסייד וקווים לדמותה של ה"ליגה הלאומית.

מה שמראה, שלגביהם בן-גור-יון שייך כנראה לליגה ב.

אנחנו רואים רק שחורות הם אפילו את זה לא רואים!

הצבע ז"ל

זואריץ לכנסת

הזיות מלחמה (ד')

מאת קובי ניב, אי-שם ממערב לתעלה גם אני רוצה

גם אני רוצה ששרי ממשלת-ישראל יעלו אלי לרגל. גם אני רוצה שישבחוני ויהללוני ויעריכוני. גם אני רוצה להיות בן יקר ונאמן לארץ הזאת. אבל מה לעשות — אני כאן ולא שם. אני בחולות-אפריקה ולא בוויולות-אמריקה. אני — אין לי דולרים לתרום. לכן, כנראה, לא באים שרי ממשלת-ישראל לבקר רני. לכן לא משבחים ומהללים ומעריכים אותי כל-כך. לכן הם, יהודי ארצות-הברית, בנים הרבה יותר טובים ונאמנים לארצי ולמולדתי, ממני. וזה יפה לדעת שהכל בארץ נמשך כרגיל למרות "רעידת-האדמה" — שעדיין הדולר עדיף על החיים ולא הסיוח-לילה להיפך.

אלוהים! אנחנו מתרגלים!

אתה מגיע הביתה לחופשה הראשונה, וכמו אספן ספרים אתה אוסף את מתוך, בודק, ממספר, מתייק ומניח בארון הזכוכית של הזכרונות. אתה יודע מי נהרג? מי? אריק. בחיך! יופי. מי עוד? אתה מכיר את צביקה ג.? כן, גם הוא? הא-הא! יופי! יופי! ואז, כבקי וירדע אתה מתעניין בפרטים: איך? מתי? ממה? איפה? מתי הודיעו? איך היא קיבלה את זה?

— ואח של ענת שבוי. בסוריה. — בסוריה דווקא. חבל.

ושוב אתה בודק, ומתייק. אוסף כמה פצועים, ומתייק גם אותם — זה לא רציני וזה כן רציני — ומוחק מזכרוניך את החלקים שלא יהיו יותר. אתה פוגש ברחוב בידיד וצועק לו בחדווה: — היי דדי! שמענו שנהרגת! — נכון! — הוא אומר ואתה לוחץ ידיים. חברים שואלים אותך, בלעג מר וכואב: — נו, כמה ערבים הרגת? ואתה כבר רוצה שיגיעו הימים ששיש בן שמונים שוב יוכל להכריזו, כאותו אברהם שפירא הנפלא: — אני אף פעם בחיים לא הרגתי ולא נהרגתי!

אין ברירה

כידוע לכם הוציא העם היהודי פטנט (מס. 977405) ושמו "אין ברירה". אי-לכך שמור הפטנט הזה לעם ישראל בלבד ואין אף עם אחר יכול להשתמש בו. רק לנו אין ברירה. רק לנו אין לאן ללכת. רק אותנו רוצים לגרש מאדמתנו. לכן אנחנו נלחמים כל כך טוב.

אבל מה — בתור עם נאור אנחנו רוצים שגם העמים המפגרים באזורנו יוכלו להנות מהפטנט. וכדי שיוכלו להשתמש בפטנט ביעילות, אנחנו נוהגים כהרגלנו ומע-בירים את הפטנט לשטח האוייב.

וכך מתחילים גם עמי האיזור להרגיש שאין ברירה. אין להם לאן ללכת. רוצים לגרש אותם מאדמתם. לכן הם נלחמים כל כך טוב.

איך שלא יהיה, מי שלא רוצה להבין את זה, יכול תמיד להסביר את לחימתם האמיצה של הסורים והמצ-רים בכדורי-מרץ או בעזרה רוסית (מה יש? גם הער-בים מסבירים את לחימתנו האמיצה בעזרה אמריקאית, ואם אנחנו מוציאים להם "אין ברירה", אנחנו בהחלט יכולים לייבא תירוצים).